

ДІЛО

Виходить щодня вранці.

Видання: А. Б.

DILO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція і Адміністрація:
Львів, Ринок 4, 10 II. ПОВ.
Телефон Редакції 146 41.
Телефон Адміністрації 223 41.
Телефон Друкарні 223 26.
Адреса для телегр.: Діло Львів.
Код: II К О. Львів 541 000.
Банку Чесних Делових
Праг "Діло".
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з нижньою) 5.00 зол.
чвертьрічно 15.00 .
піврічно 30.00 .
річно 60.00 .
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ.
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ "ДІЛО" В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Духовенству Львівської Єпархії до відома!

В неділю 18. ч. м. в год. 9-й рано Високопреосвященний Митрополит Кир Андрей з приємним привітанням 40-ліття Єпископства відправляє при участі всіх наших Преосвящених Єпископів Ювілейну Благодарну св. Літургію та уділяє з окремого доручення св. Отця Апостольське Благословення для всіх вірних.

Митрополичий Ординаріат поручає Духо-

венству і вірним злучитися своїми молитвами з молитвою Найдостойнішого Ювілята. Отці душпастирі відправляють в цей день у цьому наміренні торжественну Благодарну Службу Божу закінчуючи її пісню „Тебе Бога хвалім“ та виголосять відповідну проповідь.

Львів, дня 14. червня 1939 р.

Від Митрополичого Ординаріату

† Іван, єп. пом.

Регент Горті про автономію Карпатської України.

БУДАПЕШТ, 14. 6. Нині вполудне регент Горті відкрив першу сесію нового мадярського парламенту і виголосив при цій нагоді промову, в якій вказав найважливіші завдання нового парламенту. В першу чергу парламент мусить перевести справу інкорпорації Карпатської України та прийняти закон про автономію Карпатської України в рамках мадярської конституції. Далі парламент повинен працювати над зміцненням держави шляхом господарської і суспільної перебудови краю, над розбудовою промислу і мадярських збройних сил. Напрямами у праці повинна бути засада незалежності закордонної мадярської по-

літики від якихнебудь посторонніх чинників. Згадавши про приязні взаємини Мадярщини з Італією та Німеччиною регент заявив, що Мадярщина бажає і в майбутньому спільно йти з обома згаданими державами. Теплими словами говорив регент про взаємини Мадярщини з Польщею і про спільний кордон. Висловив бажання, щоб взаємини між Мадярщиною та Югославією позитивно йшли у приязній атмосфері. Мадярщина працюватиме з усіма державами, що виявляють добру волю. Свою промову закінчив висловом надії, що мир улагодиться вдержати не зважаючи на теперішні напруження.

Сильне загострення конфлікту між Японією та В. Британією.

ЛЬОНДОН, 14. 6. ПАТ. Британсько-японські взаємини ввійшли в найкритичнішу стадію. Точно в год. 5-й рано почалась японська блокада британської концесії. Барикади, що в останніх кількох днях будували довкола концесії, обсадили японські війська. Між японською владою повідомила британській комісії, але вважає її спізненою. Тому, що не приготувано до блокади, японська влада може змінити устійнену програму. Між японською концесією та китайською ділянкою Тієнцзіну з одного боку і британською та французькою концесією з другого боку всякий рух запер. У 7-ох місяцях японці контролюють коловий рух і переводять ревізі в усіх напрямках. Крім того японці контролюють кораблі в ріці Гай, що перепливає через середину Тієнцзіну. Японська влада оголосила спеціальну прокламацію про причини блокади. В цій прокламації японці нарікають, що британська влада не охоронує противояпонським і комуністичним елементам, підтримує китайську валюту і дозволяє вживати противояпонських книг у школах. Блокада буде тривати до того часу, доки британська влада не змінить зовсім свою політику і не згодиться співпрацювати з Японією над устійченням нового ладу у східній Азії, не признає нового положення в території Китаю.

Про британським боці концесії беруть британські війська. Британська влада рішуче відкидає блокаду аж до останньої хвилини і переконали японців про нецільність блокади. Влада британської концесії запевняє, що хворіє стане на кілька тижнів японія відкинула британські пропозиції.

Львів, 14. 6. ПАТ. Британський заступник міністра закордонних справ Горті в справі блока-

ди в Тієнцзіні. Домей повідомляє, що мін. Артіта відбув нараду з прем. Гіраном у справі теперішнього положення у Тієнцзіні. Японське міністерство закордонних справ відкинуло британську пропозицію у справі мішаної комісії, що розглянула б дійсну вину китайців, яких підозрюють за вбивство Ченшіньчана. Представник міністерства закордонних справ заявив, що Японія зажадає від Англії спеціальних гарантій для остаточного управління взаємини між японською владою та управлінням британських концесій.

Райтер повідомляє: З відповіді, яку дістав британський представник у Токіо, виходить, що японський уряд вважає блокаду в Тієнцзіні локальною справою. Тому, що британську пропозицію відкинуто в Тієнцзіні обдумують нові кроки, щоб протиставитись японській акції. Згідно з останніми вістками консул Злучених Держав у Тієнцзіні дістав від свого уряду доручення запропонувати своє посередництво, щоб поладнати конфлікт.

ЛЬОНДОН, 14. 6. ПАТ. З Тієнцзіну повідомляють: Японська влада оголосила нині раніше винятковий стан на ріці Гай. Рух кораблів заборонений від год. 6-й вечором до год. 6-й рано. Британський генеральний консул доручив англійським корабельним товариствам стримати рух кораблів аж до відкликання. Ащо японці внеможливили довіз свіжого овочів та овочів цінні на них підскачили на

концесії в гору. Запаси інших продуктів покищо зовсім вистачають.

В. БРИТАНІЯ ОГОЛОСИТЬ ГОСПОДАРСЬКИЙ БОЙКОТ ЯПОНІЇ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. У середу 14. ч. м. відбулося засідання британського уряду у справі положення на Далекому Сході. Одночасно члени парламенту обговорили з віце-м. Батлером положення в Тієнцзіні. Британський уряд і парламентарні кола є за енергійними заходами проти японської акції. Однак В. Британія немає на Далекому Сході відповідних сил, щоб енергійно протиставитись Японії. Тому британська акція може зводитись головним до господарських засобів боротьби з японським експортом та плавбою.

ПАРИЖ, ПАТ. Блокада французько-англійської концесії в Тієнцзіні відтягнула в деякій мірі увагу французької опінії від європейських справ. У колах зближених до уряду панує переконання, що акція Японії тісно зв'язана з європейськими справами. Японія бажає використати напруження в Європі, щоб поладнати свої інтереси на Далекому Сході без інтервенції європейських держав.

БЕРЛІН, ПАТ. Політичні кола Німеччини звертають щораз то більше увагу на події на Далекому Сході у зв'язку з загостренням британсько-французько-японського конфлікту, але не виявляють своїх поглядів. За те німецька преса пише про клопітливий положення, в якому опинилась В. Британія і Франція.

АНГЛІЙСЬКИЙ УРЯД ВИЯСНЮЄ.

Відповідаючи на низку інтерпеляцій мін. Батлер заявив нині рано в палаті громад, що англійський уряд жде на завіт у справі блокади концесії в Тієнцзіні і про його зміст поінформує палату. Британський уряд є в постійному контакті в цій справі з урядами Франції та Злучених Держав і радить над своїм становищем до блокади. В Лондоні сподіються нових противітських виступів японської влади супроти інших британських концесій. Тому, що заходи Японії зводяться до того, щоб досягнути перевагу над британською торгівлею в Тієнцзіні і взагалі в Китаю. Форін Офіс узгодить свої рішення з міністерством торгівлі.

СТАНОВИЩЕ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Державний департамент слідує за блокадою британської концесії в Тієнцзіні. В обох концесіях американці мають свої життєві інтереси. Японці повідомили американського консула, що блокада не буде торкатися американських фірм. У Тієнцзіні є 250 стрільців американської маринарки, 400 цивільних громадян і 1.200 американських громадян у концесії. В Тієнцзіні працюють два банки, 2 фабрики вояцьких матеріалів і 2 крамляні, що належать до американських громадян.

ЯПОНЦІ АРЕШТУВАЛИ НОВОГО БРИТАНСЬКОГО ГРОМАДЯНИНА.

ЛЬОНДОН, 14. 6. ПАТ. На інтервенцію британського консула японська влада випустила нині на волю майора британських військ Льюїса, якого арештували японці вчора передполуднем. Нині рано японці арештували на мості до британської концесії в Тієнцзіні британського громадянина Меєла.

За союз з Францією Туреччина дістає Александрету.

АНКАРА, 14. 6. ПАТ. На засіданні парламентарної групи народно-республіканської партії прем. Рефік Сейдан заявив учора серед загального ентузіазму присутніх, що франко-турецькі переговори у справі самозак-

Александрету майже закінчені і небагато підпишуть договір. Уже в короткому часі можна буде святкувати остаточне об'єднання санджаку Александрету з Туреччиною.

Що Берлін говорить?...

(Від нашого спеціального кореспондента.)

Берлін. 8. червня.

Регент Павло з княгинєю Ольгою все ще не вернулися до Білгороду, але поїхали до Дрездена і звідти в гості до пп. Герінгів у Карінгаль. У зв'язку з цим у тутешніх колах закордонних журналістів появилася злобний дотеп, мовляв: регент попросту боїться вертатися. Стільки наговорів, стільки понаобіцював заворужений берлінськими парадом, що нині не знає, як це все атокмачити білгородським політикам. Відчуває носом, що в Білгороді чекає його авантюра. А хто нині спішиться до авантюри?...

Але жарт на бік. Фактом є, що офіційний Берлін відвідинами регента Павла дуже задоволений. Якесь конкретні дані для цього мусять бути. Балканський блок, що стояв під очевидним і дуже невигідним для Берліна впливом Франції, тут уже так наче похоронили. Не менше задоволені тут приїздом естонського міністра закорд. справ Сельтера і латвійського — Мунтерса. Знову два пакти неагресії, знову діра в системі оточення! На Вільгельмштрассе затирають руки.

Про Польщу даліше ні чичирк. Офіційно говорять даліше про неможливість порозуміння, але приватно, в чотири очі, здається таки не мали б нічого проти, коли б так Польща виявила схильність до переговорів. Іноді є враження, що тої можливості тут навіть чекають, готові може й піти дуже далеко на „уступки“. Бо в суті речі не йде вже нині про гданську проблему, яка насправді може чекати, але про розбиття у цьому англійської концепції оточення. Таке розбиття було б однозначне із зазісаннями впливами Англії на континенті, з компрометацією її політики і для такого успіху варто було б навіть відсунути східну проблему на деякий час. А в тому часі може вдалось би досягнути компроміс з упокореною Англією так, як це було можливе Італії після абісінської компромітації Лондону...

Очевидно — повторюю — назовні всього цього не видно. Навпаки, неуступчивість у справі Гданська, кончність скорої розв'язки цієї проблеми, підкреслюють тут на кожному кроці. Це називається доброю дипломатією. Бо ніхто ще не знає нині на ділі, наскільки Польща буде в майбутньому схильна до переговорів і наскільки попрахаться інтервенційні вгляди Англії та Франції. А в нинішній ситуації годі сподіватися німецької ініціативи до компромісу, як також годі виключати велику правдоподібність війни.

У тій цілій нервовій грі на політичній шахівниці Європи рішальною фігурою видаються Совіти. Для Англії та Франції в першу чергу. Бо в Німеччині вважають спробу втягнути Москву в систему оточення вже програною. Чи це не є наслідком якихсь обіцянок, які дав Папенові в Анкарі Патьомкін, чи це виходить зі своєї оцінки геополітичного положення Польщі — невідомо. Досить, що остання декларативна промова Молотова була тут неначе давно вичікуваною і сподіваною rivelazione.

В Берліні можете почути тезу, що нагай, інтервенційний виступ Англії свідомо спровокувала Москва. Спеціально мав тут заслужитися Майський. Популярно це називається у нас: „дерехитрили“. Отже підвели і залишили. В Лондоні називають це шантажем у Берліні — добрим вирежисеруванням потрібної Москві ситуації. Бо в Берліні взагалі не вірять у найситуації. Бо в Берліні взагалі не вірять хоча б у найменшу охоту Совітів до війни. Зате вірять, що Совіти дуже радо бачили б війну між двома таборами т. зв. капіталістичного світу в Європі. Така війна значно, а може й катастрофічно ослабила б протисовітський фронт держав та в першу чергу на довгі роки перекреслила б небезпеку націоналістично-тоталітарної інтервенції. Без огляду на те, хто переможе, бо виснаження і винищення війною буде загальне. А крім цього — які прекрасні виграші для імперіалістично-комінтернівської диверсії, яка в нинішніх мирових умовах утратила вже всякі виграші на європейському терені!

При цій нагоді подають як аргумент для правдивої оцінки совітського становища промову Сталіна, що він виступав на 18. З'їзді Всесоюдної Комун. Партії ще 10. березня ц. р. Пригадуйте?... Ствердивши, що вже два роки

стрясав світом нова імперіалістична війна від Шангаю аж до Гібральтару та що одночасно оба ці роки були для Совітів роками мирного росту та розквіту, Сталін поставив тоді такі провідні тези для совітської політики: 1) Надалі продовжувати політику мира та скріплювати річезі взаємини із всіми державами. 2) Зберігати острожність і не дати втягнути провокаторам до війни, що привикли вибирати каштани з вогню чужим руками. 3) Всякими способами скріплювати боеву силу армії та флоту“.

Німецькі аргументи видаються в цьому світі й на цьому авторитетному тлі — цим разом досить переконливі. Дійсно, який інтерес мала б Москва у підтримуванні одної групи капіталістичних держав проти другої?... Щоб одну з них скріпити?... „Куй боно“? — з большевицько-комінтернівської точки погляду. Для Совітів була б одиноким корисна роля „того третього“ у бійці двох. І хто зна, може для цього, щоб таку бійку викликати, совітська дипломатія піде навіть врешті так далеко... як пішла у союзницькому договорі з Чехословаччиною з 16. травня 1935 р. Вже нині у черпашиних англійсько-французько-совітських переговорах, як виходить з пресових коментарів, згадують про можливість втягнути договір у

рямці... статуту Ліги Націй. Отже знову мислять про процедуру: „Згідно з 10. статтею статуту Л. Н. і далі 12, 13, 15, § 7; 16-го і т. д.“ Ох, яке чудне і самодурне, кволе і смішне! Роблять крок уперед, щоб опісля зробити два назад і спокійно придивлятися, як парцелюють чехословацького „союзника“. Тільки тоді підрахунок Совітів був поганим, бо катастрофа Чехословаччини не викликала сподіваної європейської війни... у якій Совіти так радо хотіли б бути ліквідуючим інтервентом, тоб то тим, що робить „порядок“ на побоевищі.

Отже?... Отже є всі дані твердити, що європейська політика опинилася після величезного блефу з маршем вперед до війни — знову у сліпому куті безрадності і шукання... знову. Ніяково почуваються на Вільгельмштрассе, де взяли за великий розгін і занадто безоглядну форму дипломатичної акції, ніякові настрої запанували у французькому та англійському міністерстві закордонних справ, де необережно полакомилися... на кислий московський виноград.

У теперішній ситуації розв'язка примарної проблеми „мир чи війна?“ лежить безумовно в руках Гітлера. Є всі дані думати, що мирової ініціативи він не дасть. Вона мусіла б вийти звідкись збоку. Покищо її нема. Атмосфера і далі незвичайно напружена. З боку стоять Совіти, які все більше затрачують вигляд милого союзника, що хоче вибирати для інших каштани з вогню, зате приймають все більше вигляд апокаліптичного лицемірного хижака.

Цьому хижаківі пахнуть каштани, та він хоче витягнути їх для себе, і то не з вогню, але з попелу...
Роман Голіш.

З польської преси.

Хто винен?

Одним питанням: хто винен, що справа українсько-польських взаємин у Польщі досі несподівана? — займається п. Р. у „Дзєнніку Польскім“ (ч. 161 з 15-го червня ц. р.) у статті п. н. „Український негативізм“. П. Р. відповідає на закиди українців, що все те, що українці у справі наладнання українсько-польських взаємин сказали чи написали, було монольоґом, бо польська сторона ніколи у тій справі не заявила і не заняла ясного становища.

„Знаємо, — пише п. Р. — що щоби дискусія не стала монольоґом, завжди мусить забрати в ній слово і друга сторона. Чи ми, поляки, забирали в ній слово? Саме так! Саме ми практично окреслювали наше становище в українській справі. Ми фактами, яких українці ніколи не признали за найправдивіший голос у дискусії, дали доказ, що розуміємо українську проблему, що хочемо її позитивної розв'язки. Ніякий наш уряд не скликав шумних і помпатичних конференцій, не ініціював прилюдних дискусій у стилі чесько-словацьких чи чесько-українських за кожну школу, за кожне сільце, за кожну людину. Не вчив українців із дрібних успіхів у таких торгах робити в очах свого громадянства... великі політичні успіхи. Не обіцявав, не торгувався, але дав багато. До дискусії, ставав за доброю, з найкращою хіба волею, підтриманою фактами. Ця мериторична, змістова сторінка проблеми найважливіша, бо хіба важко собі уявити, що українці вважають за найважливіше, коли, хто і де промовляв і формально дискутував. Кожний польський уряд шукав і шукає по нинішній день якоїсь правильної, що лежить у польських традиціях, розв'язки проблеми української меншини.“

Може бути, про це нам важко знати. Віримо п. Р. на слово, що кожний польський уряд шукав і до нині шукає розв'язки української проблеми. І знаємо, що П. не знайшов. Зрештою це не раз підтверджували і деякі органи польської преси (коли не шукати далеко: „Політика“, „Час“), що ніякий польський уряд не зміг розв'язати української проблеми. П. Р. виправдує це т. зв. „українським негативізмом“. Мовляв, не можна було з українцями добалатися. Ніякий польський уряд „не робив шумних конференцій“ (правильно, це теж метода!), ані „не ініціював, не торгувався, але дав багато“ (яка чудова й переконлива була б стаття п. Р., якби він так був написав хочби тільки у

скобках бодай дрібну частину з того „багато“, що польський уряд дав українцям), а українці:

„З цілою послідовністю від початку створення Польщі з якоюсь дивною, затвердлою впертістю мобілізують проти себе найширшу польську опінію, опінію навіть польських низів, які називають „польською вулицею“.

П. Р. пише це так, якби українська політика у Польщі була незмінна від 1920-го року. А тимчасом кожний, що хочби тільки поверховно цікавився українською політикою і Польщі, знає, що вона перейшла ріжні фази від становища до соймових виборів у 1922 році аж до нормалізації в 1935-ому році з цілою посередньою скалею. А все-ж не було випадку, щоб польська сторона потребувала із тих становищ прийняти за вихідну точку до наладнання взаємин з українцями, отже і до розв'язки української проблеми в Польщі. Що-ж торкається отих польських низів, що про них пише п. Р., то насправді українці не потребують їх мобілізувати, бо коли йде про східно-галицький терен, їх мобілізують проти українців із ревністю, гідною кращої справи. „Дзєннік Польскі“ і „Слово Народове“ і „Лєвнич Польскі“ коли вже й не говорять про „ІКІ“ та йому подібні „органи“. Як ця мобілізація виглядає подібні — досить згадати одну нашу установу: Маслосоюз. Установу кооперативно-торговельну, що не займається політичними справами, що не займається політичними справами. А все-ж ви навіть у поїзді у балачках долаєте з польських „низів“ і „верхів“ чуєте часто те слово: „Маслосоюз“ з наголосом на „со“, що тут говорити: здавалося б, такий тиран у м і така справедлива людина, як Зєнік мунт Новаковський, а отже й йому сидить і пенінках той Маслосоюз, як це видно з його фейлетону в „ІКІ“, що ми його недавно деферували. П. Р. робить із такого статусу сновок, що тут українці заявили.

„Українці видрапалися на т. зв. номічну площину, найширшу польську українську спірну площину. І не хотіли чути про те, що до порозуміння, до з'ясування ріжниць у раїях, може прийти тільки тоді, коли вони візьмуть від негу: польські раїї: державну й національну. Коли так далі піде, не адлячемося ж, як прийде час що також і польська сторона відступить на становище загального абсолютного негативізму у відношенні до українців.“

Не дуже багато додалось б до цього з боку українців. Та все-ж п. Р. авторитет.

ється, що це не погроза, але небезпека, що та може статися внаслідок неуступчивого становища української національної меншини. А щоб це не сталося п. Р. каже:

„А одною з умовин на шляху до іншого, кращого укладу польсько-українських взаємин є — мужеський погляд у минуле і мужеська оцінка того минулого. Як довго українці не зуміють признатися до того, що вони винуваті, як довго не почнуть праці над тим, щоб виробити серед себе інші погляди на ролі і місії Польщі, блукатимуть у колі концепцій

на швидку руку і невдалих спроб. А правдивий шлях дійсності чейже такий широкий і ясний.“

„Широкий і ясний шлях дійсності“ простерся вночі з 14-го на 15-го березня ц. р. перед чехословацьким президентом Гахою у канцлерській канцелярії у Берліні. Цим шляхом з невияснених досі причин пішов президент Гаха, над якою долею бідкається сьогодні польська преса всіх відтінків. Але ми не читали, щоб якийнебудь польський часопис твердив, що нещасний президент Чехословаччини вибрав найкращий і єдиний шлях.

Як сенат прийняв закон про церковні землі.

МАРШАЛ ПРИСТОР І У. П. Р. — ПРОТИ, СЕН.ТИМОШЕНКО ГОЛОСУВАВ ЗА ЗАКОНОМ.

Варшава, 13. червня.

Про те, що сенат на своєму пленарному засіданні у вівторок 13. червня ц. р. ухвалив обговорений нами подрібно урядовий закон про церковно-православні землі, читачі „Діла“ вже знають. Однак варто ще — бодай для історії — записати в кількох словах, як палата прийняла цей ніби корисний для Православної Церкви новий законодавчий акт.

Загально сподівалися, що ВУО, якого союзові представники — як відомо — повтікали з сім засідань підчас промови посла В. Онуфрій-

чука 30. травня ц. р. (в якій православний посол з Волни доказував нереальність законопроекту для українського правосл. населення), займе бодай сьогодні якесь декларативне становище... Сьогодні після промови сен.-референта Гедройця підчас голосування над законом про церковні землі сенатор Тимошенко голосував за його ухваленням. У. П. Р. голосувала — проти. Дискусії не було. Звернуло лише загальну увагу, що крім У. П. Р. проти закону голосував також б. маршал сен. Пристор.

КТВ.

вона не приносить сорому нашому імені, а навпаки можемо бути з неї горді. Знаємо теж, що фірма ніколи не відмовляється навіть від значних пожертв на народні цілі та й оголошується в усій нашій пресі. Нарешті найважливіше: в цих важких часах вона дає працю коло сотні українських робучих сил. Підчас неспокійних днів фірма мала тисячні втрати, а одна з службовиць переплатила свої переживання важкою недугою.

Який же повинен був би бути відрух громадянства? Хіба не важко відповісти. А проте по наших крамницях, кооперативах аж переливається від чужих виробів. Українська публіка без найменших викідів совісти годує себе і своїх діток тими чужими виробами. Самі не тільки приватні купці, але й кооператори просто накидують чужий товар навіть своїм українським покупцям. Спробуйте пісати по солодоші до будьякої укр. фірми, а навіть до найповажніших міських кооперативних крамниць чи складів, а напевне дістанете цукорки, чайнички, помадки, шоколяди чужої фірми. Завдайте собі труда — із будьякому родинному, зокрема дитячому святі перегляньте солодкі подарунки, а побачите касетки з цукорками всяких фірм, а зі свічкою шукатимете прегарної, в українському стилі виконаної касетки з цукорками „Фортуни Нової“.

А тепер спитаймо себе так, по совісти: чи так повинно ставитися свідоме громадянство до своєї важко пошкодженої фірми?

Це саме відношення, як до „Фортуни Нової“, можна запримітити і до інших, навіть „виріжнених“ чужими фірм. Приклад „Фортуни Нової“ даємо тільки тому, що про правду цих слів кожний з нас може при кожній нагоді переконатися; а щодо інших треба довшої уважнішої обсервації. Завдайте собі труда, погляньте навколо, а побачите, чи не запалені вам лице від сорому, коли спостережете, як український громадянин та громадянка, мов загінотизовані, минають ще не направлені вистави власної крамниці й заходять до сусідніх чужих.

Що навчить нас не легковажити собі таких „дрібних“, „маловажних“ справ? Коли усвідомимо собі, що саме ці „дрібні“, „маловажні“ справи складаються на великі. Коли пробудиться в нас дійсний інстинкт самозбереження, тоді він не дозволить у цей важкий, неправду важкий, переломовий час підривати власний промисл своєю байдужістю і браком поважної застанови над ситуацією, а якій знаходимося?

Олена Кисілевська.

Переломові зміни

У ПЛЯНІ ГРИ 45-ОЇ ЛЬОТЕРІЇ ЗАЦІКАВИЛИ ЗАГАЛЬНО ВСІХ ГРАЧІВ!

Надзвичайні шанси!

18 вигра по 100.000 зол!

Денні вигра піднесені до 30.000 зол!

На один льос можна дальше виграти 1.000.000 зол!

Хто не хоче переочити такої знаменитої

нагоди здобути багатство, нехай негайно

замовить льос I-ої класи

у відомій зі щастя Колектурі

„РУНО“ Равіч і С-ка
Львів, пл. Марійська 4.

В обороні здорового інстинкту.

ДРІБНИЦІ, З ЯКИХ СКЛАДАЄТЬСЯ ВАЖНЕ ДІЛО.

Воєнні алярин, що від довгого часу то зморщили кріпшають, то знову слабнуть, але й на хвилину зовсім не атихають, боляче відбиваються на нашому цілому громадянському житті. Поминімо незалежні від нас прикмети, а нагадаймо тільки те, що залежить від нас самих, над чим ми самі повинні мати контролю власного розуму й заставки.

Насамперед погляньмо на найважливішу, для народу найбільшої ваги культурно-освітню діяльність. Справи наукові, літературні частково й господарські, майже перестають цікавити громадянство міста чи села. „Це дрібниці, не варгі тепер уваги“, — так думає перш за все громадянин і, крім щоденників, не читає ніщої преси. Люди не відновлюють перекладів на місячники, тижневики; писанплатівників і не згадують боргів, про нових передплатників і не згадують. Кого сьогодні цікавить поява нових книжок? Хто питає за доброту, давніше цікавили? Хто цікавиться навіть найпотрібнішими, фаховими, а хочби практичними господарськими виданнями? Це все справи маловажні, майже непомітні проти сенсації дня й ночі.

Які наслідки? — Руїна видавництва, руїна культурних підприємств. А коли не спам'ятаєш, то і неминуха загроза упадку навіть найважливіших виданств, побудованих з величезними зусиллями праці й гроща. Публіка не цікавиться ніщою справою, що тямом чином руйнується довгими роками, позбавляючи нас багатьох культурних робітників.

Не помічає, що це ж добровільна редукція власних найкращих, найцінніших надбань. Забувають при цьому, що зруйнувати можна скоро й легко, а відбудувати тяжко, а часом і зовсім неможливо.

Те саме і на економічному полі. Не тільки падають нові підприємства, але зарисовується ґрунт під ногами і старих, здавалось би сильних фірм. Тоді, коли в цілому світі самовистачальність, гасло „Йди до свого по своєму“ щораз сильніше переводиться і навіть поширюється аж до таких форм: „Не тільки підтримуй своє, але й руйнуй чуже“, — в цей час у нас гасло „Свій до свого“ наче зльняє своє темпо, слабне. Вільніше, порожніше стає при наших крамницях, по українських фірмах. Зменшується праця по наших фабриках, варстатах. Чомусь навіть порожніші жалальні наших лікарів, адвокатів і т. п. Чи люди менше купують? Менше потребують поради? Може... Але попри це є ще якесь невинуватне легковаження таких „дрібних“, „маловажних“ справ.

А проте коли не хочемо самі себе ліквідувати, повинні заговорити самозбережний інстинкт.

Візьму тільки один приклад — кожному з нас найлегше приступний, бо в найближчому оточенні. Візьмемо під увагу стару, всім знаму фірму — фабрику цукорків „Фортуна Нова“. Мусимо признати, що та фірма — то лівір у ділянці промислової праці, що до недавня на нашому українському ґрунті лежала облогою. Мусимо теж признати, що під оглядом доброти, гігієни та естетички виробів

ШЕФ НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ІДЕ ДО ФІНЛЯНДІ ТА ЕСТОНІЇ.

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. З Гельсінґок повідомляють, що шеф німецького генерального штабу ген. Гальдер відвідає при кінці червня ц. р. Гельсінкі і Талін, щоб зрезітувати на чального вождя фінляндської армії ген. Остермана та естонського шефа штабу ген. Река.

СТЕЖНІ ЛИСТИ І ПРИЗД ГІМЛЕРА ДО ПРАГИ.

ПРАГА, ПАТ. Влада видала стежний лист за Вацлавом Гуліньским, якого підозрівають, що застрілив підчас кривавого інциденту у Кладні німецького вахмайстра військової жандармерії.

ПАРИЖ, ПАТ. Аває повідомляє з Праги, що там приїхав шеф тайної поліції Німеччини Гімлер.

ЗАБОРОНА СТРАЙКІВ У ЧЕХІЇ ТА МОРАВІЇ

БЕРЛІН, ПАТ. З Праги повідомляють Уряд Протекторату порозумівшись з фон Нойртом ріши заборонити всі страйки та окупації на території Чехії та Моравії в інтересі спокою та розвитку господарського життя. В найближчому часі появиться розпорядок, що нормуватиме платні та умовини праці на території Протекторату.

ПНЕВМАТИКИ

„СТОМІЛ“ дешеві і добрі

поручає по фабричних цінах

ВИТОВД ТРАНДА

Львів ул. Академічна 7.

Заперечення у справі Гданська.

Компетентні кола у Варшаві заявляють рішуче, що пояснювання передостанньої промови польського міністра закордонних справ Лорда Гітлера в сенсі послаблення союзницької гомогенності Англії минається з правдою. Повідомлення „Таймсу“ з Берліна, начебто Польща була готова згодитись на прилучення Гданська до Німеччини під умовиною, що Німеччина не буде мілітаризувати цього міста та погодиться забезпечити цю умову міжнародним зобов'язан-

ням, польські політичні кола у Варшаві називають продуктом фантазії, над яким не варто навіть дискутувати.

Це заперечення є шире і в основі правдиве, бо Берлін теж заперечує подібні комбінації, що повинились дотично Гданська в амстердамському „Телеграфі“. На запальному гданському відтинку нема навіть проблеску звороту до кращого, кажи на те твердження!

—o—

Сензаційний плян акції Словаччини та Мадярщини.

ЛОНДОН, 14. 6. „Дейлі Геральд“ заявляє, що дні незалежної словацької держави вже покликані. Гітлер рішив ліквідувати Словаччину та влучити її до Німеччини на таких самих засадах, як Чехію та Моравію.

Одною з причин, що мали прискіпати рішення канцлера, є буцімто те, що чехи бачили незалежній Словаччині точку опору для своєї незалежної акції. Тому Гітлер буцімто рішив відібрати чехам всі надії на те, що їм вдасться

визволитися.

Англійський часопис твердить далі, що Гітлер пропонував спершу Словаччину Мадярщині. Зате він домагався від Будапешту ріжних уступок та слухняності супроти Райху. Однак мадяри відкинули ті пропозиції, тому теж Гітлер рішив сам заанектувати Словаччину.

„Нью Хронікл“ зате запевнює, що все ще є можливості, що Словаччину прилучать до Мадярщини.

Плян захоплення Мадярщини.

БЕРЛІН, 14. 6. В Берліні відбулася перед кількома днями важна нарада гітлерівських діячів, на якій буцімто вирішено збільшити німецький вплив на Словаччині й Мадярщині. Представник Райхсверу полк. Гроденав буцімто мав заявити, що Німеччина не може дозволити на те, щоб ті держави не використати під мілітарним та апропріаційним оглядом. Німеччина мусить шукати причини, щоб опанувати безогляд по черзі спершу Словаччину, відтак Мадярщину.

Словаччину планують німці захопити до кінця липня. На словацький уряд поведуть відповідний натиск, при тому Гестапо зорганізує відповідні провокації, які оправдали би окупа-

цію німцями Словаччини. В найближчих днях вишлють в долину Вагу дві змоторизовані дивізії, які поведуть акцію при кінці липня. Другим етапом буде захоплення Мадярщини. Коли німецька армія стоятиме на словацько-мадярській границі, німці спровокують прикордонні інциденти, що знову потягне за собою німецький ультимат до мадярів, в якому мадярський уряд матиме до вибору: або військовий союз з Німеччиною та повне підчинення Німеччині, або німецьку окупацію. Той плян натрапляє на труднощі з уваги на становище Італії. Однак відповідну пропаганду в Мадярщині і Словаччині вже поведено.

„Газета Косцьцельна“ в обороні львівської римо-католицької Архиепископської Курії.

В „Ділі“ (ч. 127 з 7-го червня ц. р.) ми реферували фейлетон п. Зигмунта Новаковського п. н. „Міліон душ“, що його надрукував краківський „ІКЦ“. Була це мова про „мільон польських душ“, які греко-кат. Церква „вирвала“ (так дослівно п. Новаковський написав) на Червонській Землі. В тім самім фейлетоні п. Новаковський зробив докір львівській римо-католицькій Архиепископській Курії за те, що вона супроти „воюючої Церкви“ займає пасивну поставу і „зовсім не дивиться на крадіж мільона душ та інші практики“. На це львівська „Газета Косцьцельна“ написала:

„Ці слова неправдиві і кривдні у відношенні до останніх двох ординарів: бл. п. архієп. Більчевського й архієп. Твардовського. Бо чи сотні костелів і каплиць, які вони збудували, творили нових парохій та вікаріатів, вимагання від священників праці до краю людських сил — це ідеально пасивна постанова?

„Дешево“ куплене — дорого заплачене!

Це виглядає на парадокс, але я Вам дам доказ на те твердження!

Ви купили на торзі у незнамого і несовісного достатньо молока, яке мало 2.5% товщі і заплатили за літру того молока 18 сот. В той час молоко з солідної фірми коштує 20 с. і має 3.5% товщі. Який вислід Вашого купня? Хоч Ви заплатили за літру молока на торзі 11% дешевше ніж у солідній фірмі, зате вартість його була на 20% менша, або іншими словами Вас коштувало на 11% дешевше молоко на 29% дорожче.

І так діється з усіма молячими продуктами, якщо ми їх купуємо в невідомому джерелі

зі зрозумілою низькою відживною вартістю, але на погляд ніби дешево (гляди звіти Міського Заведення для перевірки харчів про стан зафальшовання навілу).

Коли уважимо, що побіч відживної вартості ще більше значіння має гігієна тих продуктів, тобто їх вплив на здоров'я нашого організму, то тоді шойко зрозуміємо, що буцім-то дешево куплене може бути нераз грубо переплачене. Повну запоруку за першорядну якість і солідну ціну навілу маєте безспірно тоді, коли ви зважите купувати в крамничках „Маслосоюзу“.

П. В.

З листів до Редакції.

Вилучення п. І. Стевчанка.

У зв'язку із спростуванням Старшини Кружка Р. Ш. ім. Б. Грінченка у Львові прошу привітно прийняти до відома отці висноження:

1) З початком шкільного року 1938-39 я перейшов до хлопчачьї школи Р. Ш. ім. Тараса Шевченка у Львові на моє власне прохання, хоча Батьківський Кружок при хлопчачьї школі ім. Б. Грінченка та Головна Управа Р. Ш. бажали й надалі залишити мене учителем при хлопчачьї школі ім. Б. Грінченка.

2) Висоту моєї належності на залеглі службові побори в квоті 588.43 зол. устійлював не я сам, а устійлювала цю квоту Управа Школи ім. Б. Грінченка, яку то обставину потвердила Старшина Кружка.

3) Належної мені платні за місяць травень 1939 р. я не дістав і нікому ніякої повідки з моім підписом на платню за місяць травень 1939 р. не видав.

4) Заяву з 8. грудня 1938 р., якою учителі школи ім. Б. Грінченка, між ними і я, погодилися на знижку множини з 25 на 20 я, як і інші учителі той школи, віддавав як зложену під примусом та суперечку зі службовим правильником, що обов'язує учительство всіх шкіл Р. Ш. у Львові. В цій справі забрала буда голос і Гол. Управа Р. Ш., яка в письмі до Дирекції В. П. У. В. у Львові з 1. IV. станула на становищі, що Старшина Кружка Р. Ш. ім. Б. Грінченка „обов'язує виплачувати як залеглі, так і біжучі платні учителям згідно з постановою правильника, пристосовуючи в кожному випадку при обчислюванні платні множини 0.25 зол.“

5) Ніякої 10% рати моєї належності мені з кінцем січня 1939 р. Кружок не аручував, і тимчасово негідно з правдою є, немов би я не хотів той рату прийняти.

6) Устійлення висоти моєї належності не могло і не може бути залежне від устійнення та виплати грошових претенсій Кружка ім. Б. Грінченка, які той Кружок підносить до Головної Управи Р. Ш.

7) Службові умовини щодо прав та обов'язків учителів Р. Ш. усіх львівських шкіл устійлені службовим правильником, виданим Головною Управою Р. Ш., якого ніякий з Кружків Р. Ш. у Львові не може без згоди і порозуміння з Головною Управою змінювати, особливо зі шкодою для працюючих учителів.

8) Позов, внесений у мою імені адв. др-ом Ст. Біляком, був необхідний, бо Кружок заперечив висоту моєї належності, а з огляду на те, що однорічний прекласний ретинень, передбачений у постанові арт. 471 к. а., минав, мені загрожувало передання моєї претенсії.

9) Пропозиція Кружка Р. Ш., доручена в дні 1. червня 1939 р. (отже вже після внесення позову), відноситься лише до частини моєї претенсії в квоті 280.52 зол.; решту моєї претенсії Кружок категорично заперечує та відмовляється від передачі справи мировому судові.

10) Як дотепер, так і надалі я готов без застережень передати вирішення опору мировому судові та під тією умовиною стягнути судовий позов.

Львів, 11. червня 1939 р.

ІВАН СТЕВЧАН.

Змова проти Чанкайшека.

ТОКІО, 14. 6. Китайська поліція викрила змову т. зв. „прихильників миру“ проти Чанкайшека. У змову були змішані найвизначніші діячі куомінтану та особи з найближчого оточення Чанкайшека. Поліція перевела багато ревізій та арештів. Справжню сенсацію викликала вістка, що арештовано двох визначних діячів куомінтану, Ченшуджена і Пансіюгай, яких уважали підпорами режиму Чанкайшека.

На рахунок Гестапо.

ПРАГА, ПАТ. „Пракскі Ліст“ пише, що невідомий тип, який подав себе за члена Гестапо, допустився в останніх днях у Празі кількох обманів на суму 56 тисяч корон. Цей тип прийшов до двох громадян Праги, подався за члена Гестапо і заявив, що має доручення сконфіскувати гроші й дорогоцінності. Передякани громадяни видали йому всі свої дорогоцінності і готівку. Поліція почала слідство.

Швайцарія — Совіти.

БЕРН, ПАТ. Національна Рада прийняла 79 голосами проти 33 внесок радикального рідника Біліє, який закликає Раду, щоб вона надало розглянула справу взятини Швайцарії з Совітським Союзом.

Приспівана розв'язка хорватської справи.

ТЕРИТОРІАЛЬНУ АВТОНОМІЮ ДЛЯ ХОРВАТІВ ОГЛОСЯТЬ У ФОРМІ ДЕКРЕТУ

БІЛГОРОД, ПАТ. Єдиним наслідком інтерпеляції, що її внесли послы, які ставляться прихильно до б. прем. Стоядіновича, буде — як тут зазначають — приспівана розв'язка хорватської справи, бо інтерпеляція 103 послів і сенаторів югославського радикального об'єднання зверталась радше проти примирливої акції прем. Цветковича. В кожному випадку послам не йшло про зміцнення позиції прем. Цветковича. Тому, що хорватська преса веде на широку мірку протестаційну акцію проти цієї інтерпеляції та б. прем. Стоядіновича вирінув знаменитий психологічний момент, щоб приспівити переведення в життя

перозуміння з хорватами. Добре поінформовані кола переконані, що автономію для хорватів оголосять у формі декрету регенційної ради з огляду на складний характер порозуміння і на суперечності між домаганнями провідника хорватів д-ра Мачека та межею можливих уступок Білгороду. Ось так знявши нахил з того положення, що виникло по 27 квітні ц. р., коли то закінчилися переговори між прем. Цветковичем і д-ром Мачеком у Загребі. Тоді теж виявилось, що домагання хорватів є куди більші ніж автономічні уступки, на які годився Білгород.

Еспанія в обіймах держав осі.

РИМ, ПАТ. Агенція „Інфор“ обговорюючи візиту мін. Чано у Бургосі 18. ц. м. та візиту ген. Франка з кінцем вересня ц. р. пише, що обі ці візити будуть підтвердженням приязних відносин між Італією та Еспанією, які виявились підчас останнього побуту в Римі мін. Серано Сувера. Агенція підкреслює, що Еспанія не думає вертатись до свого колишнього становища як держави, що підлягала впливам чинників, які бажали визначити Еспанії другорядну роль. Еспанія бажає займати

на Середземній морі позицію, що відповідає її значінню. Ця обставина є тим чинником, що наказує Еспанії зміцнити приязнь з державами осі у рамках співпраці, що оборонить мир перед всякими маневрами оточення.

ПАЛЬМА ДЕ МАЛЬОРКА, ПАТ. Італійські летуни і легіоністи всіли на кораблі, якими відплили до Італії. Одним з кораблів відплила до Італії еспанська летунська місія під проводом ген. Кінделяна.

Німеччина буде третю лінію Зігфріда.

ПАРИЖ, ПАТ. „Експельзор“ помістив статтю свого кореспондента зі Штрасбурга про промови, що їх вголосив минулої неділі в Тревірі шеф фронту праці д-р Лей і генеральний інспектор лінії Зігфріда д-р Тодт. У своїй промові д-р Тодт — зазначає кореспондент — заявив, що Німеччина приступає до будови третьої лінії твердинь над Реном, що була б зміцненням двох перших ліній, що їх загрозила повинь. Третя лінія могла б за-

ступити дві перші лінії твердинь на випадок, якщо їх затопила повинь. Цю третю лінію збудують в найближчих двох місяцях. Дуже можливе — кінчить кореспондент — що німецькі військові кола думають про створення четвертої оборонної лінії, на що вказували б голоси німецької преси, що згадує про „четверту лінію оборони“, яка переходила б горами Чорного лісу.

Постійна летунська комунікація між Америкою та Європою.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Генеральний представник пошти Фарлей заявив, що від 24. ц. м. наладдують правильну поштову летунську комунікацію північним шляхом між Нью-Йорком і Сентемптоном в Англії. Для 24. ц. м. відлетить з летища в Нью-Йорку перший літак до Сентемптону. Здогадуються, що літак

перелетить Атлантик за 15 годин. Тому, що між Лондоном і Варшавою є безпосередня летунська комунікація — листи з Нью-Йорку до Варшави не повинні йти довше ніж 48 год. Тепер листи йдуть з Нью-Йорку до Варшави шляхом на Азори-Париж 4—5 днів.

Маніфестаційний похорон чеського поліціанта.

ПРАГА, 14. 6. ПАТ. Нині відбувся у Велічкі Пожечі похорон чеського урядовця Мілера, якого застріляв німецький поліціант. У похороні взяли участь маси народу з північної Чехії і представниками чеської влади з генеральним інспектором чеської поліції д-ром Брачарем.

„Дер Ное Таг“, орган протектора Нойрата пише, що вчора відбувся у Наході, де — як відомо — німецький поліціант застріляв одного чеського урядовця, протинімецька демонстрація. Чеській поліції вдалось привернути спокій.

Нагла повінь у Турчанщині і Стрийщині.

Минулого понеділка 12. ц. м. хмаролім над східною частиною турчанського повіту спричинив наглай вилив ріки Стрий, в якій вода дуже швидко зросла до 3.30 м., себто до 1.80 м. понад нормальний рівень. З берегів виступили майже всі річки і потоки долами Стрия і заподіяли страшне знищення. Каламутні хвилі води несли дерево, мости, шопи і т. д. Вістка про хмаролім дійшла до Турки швидко по двох днях, бо телефонічна комунікація перервана. Повінь заподіяла великі шкоди головно в селах східної частини турчанського повіту і частини стрийського повіту. Хвилі води знищили горішину, засіли на по-

лях і зірвали всі мости на долинах ріки Стрий. Вода зірвала 10 мостів і знищила шосе на просторі 18 км. Крім цього вода позмувала всі засіли, знищила зовсім 3 млини і спричинила значні шкоди в хатах, що їх затопила до висоти 2 метрів. На громадських і повітових дорогах обчислюють висоту шкід понад 100.000 зол. Дальші шкоди, що їх заподіяла нагла повінь селянам, шойно обчислюють.

У середу 14. ц. м. ввечерю лютувала над Вильном і околицями дві години страшна буря з грозами і зливним дощем і заподіяла великі шкоди. Буря ушкодила більшу частину телефонічних проводів.

Масова поява ледяних гір на Атлантийському океані.

НЬО-ЙОРК, ПАТ. Метеорологічне бюро отримало звіт про численні ледяні гіри, що пливають від Лабрадору на південне Атлантийське узбережжя. На океані між Європою і Західними Індіями планували тепер понад 800 ледяних

криг. На поверхні води видно ледяні 1/9 частину кожної ледової гори. Кораблі дістали приказ, щоб планувати 240 км на південне від шельку, який значає плавання дотепер.

ПРЕДСТАВНИК АНГЛІЙСЬКОГО УРЯДУ ПРИЛЕТІВ ДО МОСКВИ.

МОСКВА, ПАТ. Представник англійського уряду Стренг зі секретарем прилетів у середу 14. ц. м. до Москви. На летищі припав до начальника західно-європейського відділу в комісаріаті закордонних справ, представник дипломатичного протоколу і радник британської амбасадри у Москві.

Наради Стренга у Москві.

МОСКВА, ПАТ. Райтер повідомляє з Москви: Стренг конферував нині з амбасадором В. Британії, якому передав інструкції Лондону у справі дальших переговорів. Опісля оба дипломати передискутували французький текст поти, що її застря влучать Молотові. З неофіційних джерел Райтер довідується, що Стренг привіз формулу, яка узгоджує домагання СССР з гарантією цілості і незалежності прибалтійських держав.

Совітська преса стримується від всяких коментарів у справі побуту Стренга в Москві.

ПРИІЗД АНГЛІЙСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ МІСІЇ ДО АНКАРИ.

СТАМБУЛ, 14. 6. ПАТ. Нині рано приїхала сюди англійська військова місія на наради з турецьким генеральним штабом у справі військової співпраці, що її передбачує англійсько-турецький договір з 12. травня ц. р. Ввечерю місія відіхала до Анкари.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— В середу прилетів до Франції з Лондону б. мін. Іден.

— Еспанський міністр Серано Сувер відлітає уже з Італії до Еспанії.

— У Бремі спустили на воду 5-ий з черги контрторпедоносець другої флотилії, що дістає назву „Вільгельм Гайдкман“ по старшій машиністці кружляка „Зайдліц“, що його затопили британська флотія підчас світової війни.

— У Берліні кат відрубав голову німецькому жидові, якого суд засудив на кару смерті за змову прити держави.

— До Бургосу приїхав представник німецького міністерства господарки дир. Вольфганг з вищими урядовцями і спеціалістами.

— Італійський міністр культури Альфіері заявив, що в найближчому часі підпишуть італійсько-єспанський культурний договір.

— Державний підсекретар Батлер приїхав до Москви з совітського амб. Майського, з яким обговорював актуальні справи.

— В найближчому часі сподіються реконструкції норвежського уряду, з якого устплять міністри: суспільних справ і торгівлі.

— З Єрусалиму виселили двох німецьких журналістів: д-ра Франца Райхерта і д-ра Адама Фольгардта, кореспондентів „Дойче Навріхтен Бюро“.

— Французький амбасадор у Римі Понсестив у середу обідом мін. Чано і кількох вищих урядовців з міністерства закордонних справ.

— В суботу виїжджає до Фінляндії ген. Керк командант англійської територіальної армії в кількадесятний побут, якого запросив міністр національної оборони Фінляндії.

— У Моравській Оставі згоріла найбільша синагога і великий будинок жидівської громади ісповідної громади.

— Бритійський уряд зажадав від німецького уряду, щоб відкликав свого генерального консула Вальтера Райнгарта з Ліверпуля тому, що він замішаний у шпигунську справу.

Видання „ДІЛА“

ВОЛОДИМИР БІРЧАК

НА НОВИХ ЗЕМЛЯХ

— повість —
Поля емігранта у Чехословаччині
Дія в Карпатській Україні. Роман
за право громадянства і 1937 року

Ціна 2.50 зол.

Дістаньте у Видавництва „Діло“ або у всіх книгарнях зраз.

Жіноча сторінка.

Пізнаваймо рідну землю.

Чомусь мало прийнятий у нас звичай виїздити на суботи і неділі з міста. Англійська субота з біорах і торгівлі має саме за мету — дати змогу відірвати людей від щоденних варстатів. Більш зміна, а ще і в літі дуже зміцнює перемучені нерви. Тимто в інших краях околиці більших міст приготувані навіть на прийняття недільних гостей. Є там гостиниці, де можна дістати перекуску і спочити. Але нетяжко і у нас знайти зручні недалекі місцевості, де можна б відпочити душею і тілом. Ми їх так мало звичайно знаємо.

От хочби околиця самого Львова. Чи не варто б П нам пізнати? Показати дітям. Нехай би вони пізнали не тільки гарну природу, але й старі наші пам'ятки. А чи не цікава для нас культура теперішнього села, його здобутки у різних ділянках?

Ідучи в сторону Винник маємо Чортівську залу в Лисиничах, далі Винники самі теж дуже гарні. Друга станція Підберізіці з гарною церквою, мальованою артистом Сосенком. Варто зайти до тої церкви, оглянути не тільки малярство, але послухати проповіді. А ще і придивитися дуже культурній поведінці підберіжців.

Пішки від зупинки в Підберізіцях можемо йти до Миклашева. Знову гарне село і гарна церква. Така ясна, повна сонячних кольорів. Не гаючи, хто П малював пізнаєте Ковжуна та Осичука.

Ідете у сторону Брюхович. Висідаєте та йдете пішки або до Вульки Гамулецької або в сторону Рокітна чи Ясницьк. Черешневі сади в Ясницьких, ліси в Рокітні, особливо гарні діти.

Сторона Янова теж гарна. Страдче зі сво-

їми печерами, або за Яновом Вишенка, Верешниця. Піски, горбки, ліси та річка Верешниця. Або ближче від Львова сільце Жорницька, гарно положене і веселе.

Можна їхати на Станиславів до Старого Села або Давидова. Зі Старого Села пішки до Водник або Гриньова. Оба села чудово положені. Недалеко Звенигород. Гарний теж Романів і дорога до Підгородища. Околиця історична, нащо навіть вказують придорожні старинні хрести та оповідання селян.

Такі прогульки треба робити на два або три дні. Забрати наплечники з харчем, міцні черевики. Якщо би була змога наперед повідомити, то напевно жінки подбали б за сільські лакомики. Вразіння такої прогульки дуже приємні, коли „Пім“ заповість теплий вітер зі змінним „розхмаренням“ і лиш трохи ненадійного дощу.

З порожніми наплечниками, та лісовими чи пільними цвітами приїдете до Львова відсвіжені, молодші та в ліпшому гуморі. Коли тільки знайдете місце на плитформі поїзду. Бо недільні поїзди у нас дуже скупі у вагони, а якщо хто захоче везти зі собою немовля (таке бувало), то може вам погрожувати смерть від задущення. Але тоді втиснетесь під відчинене вікно, ковтаєте останні подихи свіжого повітря — заки не викинете себе самі, або вас викине недільна юрба.

Але що це значить, коли у вас повно вдоволення зі міни обставин — хоч на один або два дні. Знаю, що околиці кожного міста мають свої гарні закутини, тільки треба в них роздивитися і засмакувати. А ми таки мало цікавимося тим, що таке близьке від нас.

—o—

Показ української моди.

10 і 11 червня ц. р. кооператива „Труд“ влаштувала показ української моди. Субота 10-го червня була призначена для ширшої публіки, а неділя вполудне для шкільної молоді.

У жовтій залі „Народнього Дому“ зібрався у суботу не дуже багато публіки, але до врані. Цьогорічний показ був улаштований інакше ніж попередніми роками і носив він більш інтимний характер, був може більше подібний до тих ревій моди, що їх великі крамниці європейських міст улаштовують для своєї клієнтелі. Перед залі зроблене довге піданнящення вкриті скілками, а по боках два ряди крісел, що давали змогу глядачам докладно оглянути моделі, що переходили спочатку по підвищенні, а потім з обох його сторін попри глядачки, і знову так ближче оглянути матеріал, з якого моделі були виконані.

Характеристичним для цьогорічного показу було те, що за дуже малим винятком (щось три чи чотири моделі) всі сукні, костюми і плащі були виконані з матеріалів зроблених у наших українських фабриках. Були також і тканини нашого народнього мистецтва. Отже метою цьогорічного показу було не тільки стилізувати моду на український лад, але й показати виробниці наших фабрик, де працюють наші робітнички. Було тут косівське „Гуцульське мистецтво“, що вже й на попередній показав саме свої прегарні домоткані матеріали на плащі, мало на жаль ще у нас знала фабрика „Текстиль“, що виробляє вже цілком фабричний спосіб прегарні матеріали на сукні, плащі, костюми, мужеські убрання. Ці вовняні матеріали ківчому не уступають найліпшим чужим виробам, а навпаки, ден і штучні шовки не тримають ринкову конкуренцію з тими, які створює у чужих. Так, що нарешті в нашії червоні фелос, хоругви, тощо можуть бути не тільки вишиті нашими руками, але й на наших фабриках матеріалів. Також і кооператива „Коме-т“ дала на цей показ свої льняні вироби. Не треба казати, що наші народні тканини — вовна і льново показалися тут при деяких моделях у повній своїй красі.

Моделі на цей показ запроєктували: пані М. Морачевська, М. Охримович, Е. Олесницька, С. Вальницька, а виконали П робітнички ро- „Труд“, а також учительки і учениці „Труд“. Було також кілька трикотажних моделі проекту і праці пані М. Шанковської, а також української кооперативи

„Вовна“. До моделей підібрали і виконали відповідні капелюхи наші фірми Олени Бережницької та „Міка“, а торбинки — нова ще мало знана нашому громадянству, але дуже солідна фірма „Тека“ та вишиті „Народне Мистецтво“, що також додало і різьблені гудзички та інші народні прикраси і вишивки. Потрібні були й такі додатки до моделей як рукавички, шалики тощо і їх постачала кооператива „Базар“. Отже все як бачимо було з наших фірм, як що вже не наших безпосередньо виробів.

Тому, що моделів було дуже багато аж 47, не можна тут описати всіх, а подамо лиш опис кількох може найбільш оригінальних, а також таких, що можемо їх без великого накладу і труду використати для щоденного вжитку. Не можна тут описувати всіх тих вишитих суконь, що їх виведено на цьому показі, хоч деякі з них і були досить гарні та оригінальні, особливо деякі стилізації виконані на полотні волічкою. Треба спинитись на одній прегарній білій мережаній суконці, що П запроєктувала пані Морачевська. Зроблено ту суконку зі звичайної жіночої сорочки зі села Карлова. Прегарну білу мережку розміщено так, що з одної сорочки вийшла дуже елегантна суконка. Відмічуємо цю суконку тому, що наші пані ідучи на літницька могли б знайти таких сорочок дуже багато і зробити з них дуже гарні туалети, що пропагувати нашу вишивку могли б у найбільш вибагливих міжнародніх літницях.

Вдало використано на цій показі поліські льняні, ткані рушники, яких також багато можна подібати й на Волині. Спідничка гладка, біла, а до неї блюзочка — одна прикрашена тканими краями від рушника яскраво червоними так, що смуги йшли впоперек, а друга чорними з червоними так, що смуги уложені скісно творили дуже ефектовну і при тому модну комбінацію. Обидві ці суконки проекту п-ї Е. Олесницької. Треба сказати, що Полісся на цьому показі мало в стилізації першенство і здається найбільше всім сподобалась дуже ефективно скомбінована сукня з поліської тканини в червоні паси і з сірого полотна. До того відповідно підібрані широкі капелюхи і торбинка творили прегарну цілість і панну Рену Ярославич, що показала цей модель не хотіла глядачки пустити зі залі..

Яворівська мальованка теж мала своє місце на цій показі і пані Міла Охримович знайшла для неї здалось найкраще застосуван-

ня для т. зв. „хлопок“ (пропонує для цих суконь назву „селяшка“) зробивши з гранатової мальованки спідничку (це вже досить штивний матеріал) а з гладкого грачатого мягшого полотна блюзочку. Було і дві спроби як прикласти шаліновий матеріал для цього стилю суконь, але городова суконка проекту пані Олесницької з білою мережаною блюзочкою та ще з торбинкою прикрашеною кольоровими стрічками мабуть за театральна для наших умовин. Зате пані Олесницька знаменито приклала народній жакет з Бережанщини з синього домоткану, який майже без змін получила з білою спідничкою, створюючи так цілком модний комплект. Дуже ефектовна була також лемківська стилізація проекту пані С. Вальницької, а саме біла полотняна спідничка доповнена синім жакетиком на зразок лемківського короткого кафтаника, обшитого червоною тасьмою, що на грудях творила поперечні паси закінчені кутасиками. Гуцульщина мала вдатні два моделі. Картата спідничка з бесаговатої гуцульської матеріалу, а до неї ручно плетений жакетик, що прикрашений яскравими волічковими лямівками цілком імітував гуцульський китарик. Виконала його з ручно пряденої волічки п. Шанковська. Такий жакетик надається і до міста і до спорту. Другий модель це жакетик до вечірньої чорної жоржетової плісованої спіднички з гуцульського запаскового чорного домоткану з темною великою ниткою. Треба спинитись ще на плащі з вовняного картатового матеріалу з Космача. Широкий модний фасон, але закінчений тороками позиваними в кутаси творив надзвичайно ефектовну і оригінальну цілість, що не зробила б нам сорому ані в Парижі, ані на Рів'єрі чи американським Пом-Біч. Направду шкода, що таких моделей, які були на цій показі не маємо змоги показати широкому світові.

На жаль, не можемо довше спинитись на описі моделей, хоч іще треба б сказати і про дитячі суконки і про пляжові одяги та різні суконки і костюми.

На кінець треба зазначити ще одну додатну рису цьогорічного показу — це вдалий підбір модельок. Всі пані були не тільки гарненькі і гарно збудовані, але дуже свobodно і гарно свої сукні показували, без зайвої соромливості і зайвих рухів, а добра моделька цеж половина успіху показуваного моделю. Очевидно, що пані Ірена Павликовська, як конференсьєрка була на височині свого завдання і своїми влучними і дотепними поясненнями не раз уводила прикмети моделю.

Рита.

Непромакальні плащі від зол. 12' — у великим виборі у ШАПІРИ, Личаківська 1, Львів

Балачки про моду.

ЯК ОДЯГНЕМОСЯ НА КІЛЬКАДЕННУ ПРОГУЛЬКУ.

Звичайно на таку кількадечну прогульку вибираємось на дорогу в костюм, а до нього спортову блюзку або светерок. До підручної валізочки беремо чепурнішу блюзку з жоржети або якогось іншого шовку. Про елегантність пані свідчать щойно додатки, а саме: шалик, торбинка, рукавички, панчохи і черевики. Ті додатки мусять гармонізувати з цілістю і тому радимо при чепурнішій блюзочці замінити спортові підчеревики лекшими — французькими. Тому до підручної валізочки треба ще й узяти легкі підчеревики. Також беремо ще на дорогу легкий шляфрок, ранні капці, нічну сорочку, на зміну білизну та пару панчіх. На руку радимо взяти імпрегнований плащ і парасольку. Коли вибираємось на село або до якої купелевої місцевості, то тоді ще вкладаємо в валізку якусь легку суконку, найкраще білу або квітисту, а до цього легку накидку. Дуже вигідно на спеку взяти зі собою легкі сандалки, бо довгий хід дуже мучить ногу, а в таких сандалі нога відпочиває. Коли ж вибираємось на туристичну прогульку в гори, тоді беремо цілий туристичний стрій, про що ми вже писали. На всякий випадок радше не брати за багато річей. Багато пакунків — це тільки клопоги. Найкраще взяти одну малу валізочку, яку можемо самі нести в руці, велику торбинку — найкраще з такої тепер модної свинської шкіри, на руку імпрегнований плащ і на тім — край.

ПРИСЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Звертаємо увагу наших Передплатників
що нашеkonto в П. К. О. ч. 143.322

Є ЗЛКВІДОВАНЕ,

тому просимо всі складанки з цим чис-
лом знищити і пересилати передплату
тільки складанками з

ч. 504060

3 театру.

Великий Театр: „ПІРАТ“, комедія на 6 яв Мар-
селя Ашара.

Зручний паризький драматург поспробував
тріску голівудських сценаристів, які виводять на
екран авторів і режисерів із пробами наміреної
песи і перемішують її дію та героїв разом із ти-
ми всіма, що мають її виставити. Такою песою
у пєсі стає історія про англійського пірата з
XVII віку, що дав приклад небувалої пожертви
для свого першого чистого кохання. Роль пі-
рата доручають голівудському фільмовому ар-
тистові — спеціалістові від гангстерових креа-
цій; це так мовити сучасний пірат. Коли він за-
хопиться історією про пірата Джексона з XVII
в., тоді водночас його партнерка — звичайна
дівчина, а непересічна красуня полонить його
серце так само, як колись історична Анджеліка
з морського розбишаки зробила геройського
кохання.

Всі ефекти цієї пєси полягають на постій-
них переходах від розмов режисера з авторами
та акторами до дії накручуваної фільми і від
гри закоханої пари (буцїм-то у фільмі) до їх дій-
сних почувань. Найважче при такому штукар-
стві струснути слухача сценою, що полишала б
вражіння справжнього кохання пірата та його
вибраної чи закоханої пари голівудських кабо-
тинів. Коли глядач тільки раз погодиться з тим,
що перед ним роблять кінові проби, ілюзія дій-
сності така необхідна у театрі, щоб можна зво-
рушуватися разом із дієвими особами — про-
падає. М. Ашар мав у руках усю техніку крім
самої чистої лірики; він завузував інтригу, щоб
в останній дії заграли на наших нервах чисто кі-
новим „міцним“ ефектом, але не встиг оминати
банальщини, на яку хотів написати сатиру. На-
зва „комедії“ не зовсім підходить під цей жанр
видовища.

Пєса виставлена гарно, вміє тримати публі-
ку кіновими шнурками і подобається. Публіка
чомусь воліє такі сенсації, як глибоку психоло-
гічну студію в роді останнього „Шаленого пори-
ву“, що заслуговував на більшу аудиторію. У
головних ролях „Пірата“ — знаменитий, дуже
природний і свобідний Махальський, повний
кінового патосу Красновецький, „ангол з жіно-
чими устами“ Карасінська, у менших ролях ду-
же добрі Сташевський, Леліва, Венгжин та Ора-
новська.

М. Р.

Спорт.

15 РОКІВ КОПАНОГО М'ЯЧА В КРИВЕНЬКІМ.

Цього літа минає 15 років з того часу, як у Кри-
венькїм, пом. Копичинці, powstała перша секція копа-
ного м'яча. Було це підчас літніх фєрї в 1924 р. За-
початкували цю секцію в першій мїрі два передовіші
копуні тернопільського Поділля II — Іван Байдак і
Степан Червонык. Перший із них перебував тогочас у
Канаді, другий учився в „Рідній Школі“ у Стежа-
славові. За 15 років кривеньцький копаний м'яч пере-
ходив різнї організаційні форми й різнї ступні сво-
го розвитку. Спершу секція була при Лузі, потім при
Соколі, лише час, коли агадані товариства були роз-
в'язані, жила зовсім дико та від п'ятих лїт йєнує при
окремому спортовому товаристві Острога. Саме на
час Острога припадає найкращий розвиток копаного
м'яча в Кривенькїм. Острога відбував дуже часто
змагання з різними дружинами, здобільша перема-
гаючи їх, а в 1936 р. здобував навіть пєше мїсце між
українськими футбольними дружинами в Копичинці-
нинї (Стріла Копичинці, Бєсєид Пробїзна, Сокол Ва-
сильківський та Острога Кривенькє). В цьому році Остро-
га заломалася і, адається, не швидко відломиться.
Багатомедійний і численний в останніх роках дєріот
не виправдав сподівань і тому нема тогочас кому за-
ступити старших гравцїв, які мають у своїх ногах по
кілома, а то й кілокалометр лїт гри, за що належаться
їм сьогодні подяка та заслужений відпочинок. За цих
15 років передефініювало на кривеньцькому, трохи
верв'яному гришї чимало копунів. Більшість із них
уже не грає, але любить дивитися, як інші добре гра-
ють, деякого доля кинула аж за океан шукати шаста і
доларів, двоє чи троє пішло в моголау, так в ріднім
Кривенькїм. З перших гравцїв грає ще досєгодні
одинокий Микола Фуг, лїлий крайник другої дружини
з 1924 р.

15 років копаного м'яча на селї не насправду довгий
шмат часу і спортовї дїяльності, тим більше, що
український копаний м'яч узагалї має за собою 86 ро-
ків. З приводу футбольного 15-лїття проводи обох
спортових товариств, що йєднують тогочас у Кривень-
кїм, Лугу й Острогу — повинні сїлєдно пригадувати-
ся над уладженням великого спортового свята в Кри-
венькїм, в якого програму увійшов би не тільки копа-
ний м'яч, але й інші види спорту, що їх вправляли, та

ч. 975

вправляють у Кривенькїм і спортова академія. Таке
свято дасть нагоду підємувати досягнення профєс-
ного шліху, витягнути висновки на майбутнє та зро-
бити корисну пропаганду українськїм спортовїм ідеї
на селї.
С. Федьків.

ТОВМАЧ.

Луг (Товмач) — А. Н. С. 4:6 (1:2). Ворота для Лу-
гу здобув: Меринда, Лїськевич, Гапюк І і Луцк І,
Суддя п. Бєгєль д. добрий.

Змагання Лугу з новозаложеннєм А. К. С-ом
скїнчилися заслуженою вигравою А. К. С-у (Зазначи-
ти тут треба, що А. К. С. — це двїний Юнак, скріпле-
ний новими змагушами). Луг заграв ті змагання сла-
бо, змагуни виявили великі технічні недостаті і в фі-
зичній коандії. Дружина ще не розумїє комбїнацій-
ної гри та мети змагас лиш примїтивними методами.
Із змагуни вивав добре Периняк на воротах і Луцк І
в шападі.

З ДІЯЛЬНОСТІ СЕКЦІЇ КОП.-М'ЯЧА ЛУГУ.

В мїсцї травнї розіграв мїсцевий Луг такі това-
риські змагання:

Луг І — Гасмонеа	3:6 (1:3)
Луг І — Бялі	6:1 (3:1)
Луг ІІ — Сєл. Бурса	4:4 (2:1)
Луг І — Юнак	2:1 (1:1)
Луг ІІ — Гасмонеа ІІ	1:2 (0:0)

Найважнїшими із тих уєїх змагань була перемога
над мїстєцем товмачької групи Юнаком. Тї змагання
заграв дружина кулі кращє, як проти Гасмонеї та ви-
грала заслужено.

Вигралї змагання з Бялими були дуже слабї, бо
Бялі не були ніяким протївником. Програвї змагання
з Гасмонеєю були виявом апаменитої диспозиції Гас-
монеї й безрадної коопини лугованцїв. Врєштї висту-
пила і друга дружина Лугу на зелєну мураву, але ве-
ликої потїхи з неї пошито нема. В другої дружини, за
вїємком доброго Юрчака І, ніхто до першої не нада-
ється. Справа ускладнюється ще й тому, що Луг ди-
спонує тільки вирядом на одну дружину. От тут го-
лоє за прихильниками спортовї ідеї: від їх жертве-
ности залежить дальшїй успїхний розвиток м'ячу. Ми-
стєцькї змагання зачне Луг грати з осїннїй руадї.
Оклад дружини, що тогочас виступає та ймовїрно буде
виступати в мїстєцтвах такий: Периняк, (Крупа), Во-
гєйтух І, Хорєавий, Юрчак ІІ, Лєсок І, Гапюк ІІ, Лїсь-
кевич, Романюк, Гапюк І, Луцк І і Меринда.

СОКІЛ (Отинїя) — БЯЛІ 8:4.

Для повноти спортового життя в нашому мїстї,
сїд ще згадати про змагання українського Сокола з
Отинїї з мїсцевими Бялими. Змагання виграв високо
Сокол 8:4. Сокол не дружина дуже примїтивна. Тільки
прикро дивитися українському глядачєві, як змагуни
безжарно підчас змагань сходять із гриша... напїтєся
води. Прикро тож вражають вигук змагуни під адре-
сою суддї, хоч він вїз змагання д. добре.
Б. Л.

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Четвер 15. 6. год. 20 „Корсар“.

П'ятниця 16. 6. год. 20 Виступ заарє-
тив мїжшар. танк. конкурсу в Брюссєлї.

Театр Рїмнеродностєй.

Від четвєрга 15. 6. до недїлі 18. 6. на-
стєла нема.

Український Народний Театр ім. М.
Сєдовського.

РОЗНІТІВ:

15. 6. Сорочинський армарок

16. 6. За молдавський прєсїлї

Український Театр ім. І. Мєтєль-
ського.

КОПІЧИНЦІ:

15. 6. Царїца Грушї

16. 6. Тєкєлє

17. 6. Пригода в Чернї

18. 6. Зоря над Почєсово

З Копичинцїв цє театр до Ієтєчєвої,
Боршєво і Зєлїщи.

Український театр Йєсїфа Стаднїка
(сєнїєра).

КОЛОМІЯ:

15. 6. Нїтуш

16. 6. Кємєшєвич Сагаадєчєй.

17. 6. Сїєлї.

Зі судової сали.

ПІД ЗАМІТОМ „УКРАЇНІЗУВАННЯ“ НАЗВИЩ.

О. Миколу Кейвана, пароха в Брустурах по-
їт Косїв, засудив окр. суд у Коломїї на 6 мїсє-
цїв арєшту з припинєнням кари на 3 роки за „у-
країнєзування“ назвищ. Підсудний боронився,
що 1) родичї вїзнавали згїдно з правдою; 2) до-
пєр не було ніякого розпорядку проти україн-
ського закїнчення назвищ; 3) він придержував-
ся розпорядку Єп. Ординарїату з дня 26. 3. 1937,
що прикєзує під канонїчним послухом запису-
вати парохїян у метриках правдиво; вкїнци 4)
що попередники таксамо писали.

З концертної сали.

ВЕЧІР СКРИПКОВИХ ТВОРІВ ЛЕСІ ДЕРКАЧ.

Вечір скрипкових творів абсолювєнтки В.
Мєрєвнєвої Інституту ім. Лїсенка Лєсї Дер-
кач, уладженїй Інститутом у рямцях шкіль-
ної продукції 11. ц. м. в малїй салї, виказав
нагадно, що талант все ще малолїтньої
красячки розвивається бистро і при цьому
висторонєно та гармонїйно. Всї технічні і
мєдалї в вирєзовї засоби скрипкової гри
розвинулись у неї в останніх роках до тої мї-
ри, що вона вже й сьєгодні може позволити
сєбє реалїзувати з нашими що-кращими
масєратористами. Та цього нам мало: Всї
обитєлї та апаєцї гарного скрипкового ми-
стєцтва, які з тугою вичїкують у нас появи
українського Ісєя чи бєдаєв Єрїки Морїні,
закєдєлися з цього вечєра з переконаннями,
що саме молодєнька Лєсєя Деркач при даль-
шому раціональному плеканнї свого таланту
і справжнїх умовинах повинна досягнути
так альпєйських вершин мїстєцтва, які досї
нашим апаєтам були недоступні.

Лєсєя Деркач повинна також стати най-
кращою реєлямою та рекомєндацією для на-
шої музичної школи: її профєсєра О. Мо-
сєєвєва, які з радїстю та гордістю можуть
заниматися на гарнє діло своїх рук. Але коли
сїмєдєнь денних неспорочних пасажїв та
красєвє молодєнької скрипачки, наші гордоші
красєвє не раз уступити мїсце скромному по-
чєтєвє, що є такі тайні мїстєцтва, яких
наша школа і найкращї профєсєри за-
вєжє не вивчили не всїлї. В таких випад-
ках зєлїшається тільки одно головнє
завданнє: дати божїй стїхїї таланту добрий
шматок і русєю та охоронити його від злих
впливєв, що під цю пору з уєїх бокїв загрожу-
ють молодєцькому талантовї.

Мєрєвнєвої супровїд спочивав у до-
мєнїх руках п. М. Байлової, якїй належить
вєсьма прикїнїти за те, що від кількох
лїт вона зєлїшається тільки одно головнє
завданнє: дати божїй стїхїї таланту добрий
шматок і русєю та охоронити його від злих
впливєв, що під цю пору з уєїх бокїв загрожу-
ють молодєцькому талантовї.

С. Л.

Redaktorzy: dr Iwan Nimczuk, Iwan G. Jura-Rudnycki. Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo”, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo”, Lwów.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Георгійович Юра-Рудницький. Видавець: Видавництво „Діло”, Львів. З друкарні Вид. „Діло”, Львів.